

Drugi žalbeni razlog: Žalitelji su isticali da je tuženik bio vezana odlukom kojom je utvrđeno da nije riječ o potpori, koju je donio 2006. (Odluka iz 2006.). Utvrđenje Općeg suda o tome da je taj razlog nedopušten jer i. žalitelji „nisu podrobno identificirali tu odluku” i ii. je taj razlog istaknut samo u odgovoru povrjeđuje (a) pravne zahtjeve iz sudske prakse Suda u pogledu toga da odluka bude donesena i (b) postupovna pravila.

Treći žalbeni razlog: Opći je sud pogriješio kada nije ispunio legitimna očekivanja žalitelja u pogledu toga da će tuženik održati svoju Odluku iz 2004., svoju Odluku iz 2006. i način na koji je postupao od 2004. do donošenja osporavane odluke u 2016. Prvo, ne uzima u obzir okolnosti slučaja, iako su one nesporne, i povrjeđuje sudsku praksu Suda o zahtjevima u pogledu legitimnih očekivanja. Drugo, temelji se na povredama postupka.

Četvrti žalbeni razlog: Utvrđenjem Općeg suda (u točkama 86.-127.) o tome da je Izvorni program promicanja državna potpora pogrešno se tumači pojam „državna potpora”. U skladu sa sudskom praksom Suda, Izvorni program promicanja nije uključivao državna sredstva, što je točno neovisno o tome predstavlja li povećanje cijena energije u pogledu troškova obnovljive energije „namet”. Nadalje, čak i kada bi se postojanje „nameta” smatralo odlučujućim (*quod non*), utvrđenje Općeg suda o tome da postoji „namet” povrjeđuje pravo Unije i temelji se na povredama postupka.

Peti žalbeni razlog: Svojim četvrtim tužbenim razlogom žalitelji su pred Općim sudom tvrdili da je tuženik nametnuo pretjerane zahtjeve u okviru svoje procjene sukladnosti predmetnih mjera s unutarnjim tržištem. Opći sud je (u točkama 130.-136.) odbio taj tužbeni razlog jer je smatrao da tuženik nije „nametnuo” relevantni zahtjev „mehanizma revizije” i da je postupao u skladu sa Smjernicama Zajednice o državnim potporama za zaštitu okoliša iz 2008. (2). To povrjeđuje pravo Unije.

Šesti žalbeni razlog: U okviru prvog dijela svojeg petog tužbenog razloga žalitelji su tvrdili da se osporavana odluka temelji na pogreškama koje se tiču činjenica. U okviru svojeg sedmog tužbenog razloga žalitelji su tvrdili da se osporavana odluka temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. Opći sud je (u točkama 139. i 166.) odbio oba tužbena razloga. Ovo se odbijanje temeljilo na povredama postupka koje negativno utječu na žalitelje. Prvo, odbijanje prvog dijela petog tužbenog razloga od strane Općeg suda nije se odnosilo na njegov sadržaj zbog pogrešnog tumačenja tog razloga od strane Općeg suda. Ono također nije odražavalo sadržaj tog razloga kako je iznesen u odgovoru. Drugo, odbijanje sedmog tužbenog razloga od strane Općeg suda nije odražavalo sadržaj tog razloga kako je iznesen u odgovoru.

Sedmi žalbeni razlog: Žalitelji tvrde da je Opći sud, time što je odbio drugi dio njihova petog tužbenog razloga, koji se odnosi na to što je tuženik povrijedio postupovna pravila, povrijedio pravo Unije.

Osmi žalbeni razlog: Žalitelji tvrde da je Opći sud, time što je odbio njihov šesti tužbeni razlog, koji se odnosi na to što je tuženik pogrešno smatrao da se pitanja nalaze izvan dosega prava o državnim potporama i na to da je tuženik prekršio članak 5. stavak 1. UEU-a, povrijedio pravo Unije.

(1) SL 2017. C 69, str. 2.

(2) SL 2008. C 82, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 203.)

Žalba koju je 19. studenoga 2019. podnio DK protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 10. rujna 2019. u predmetu T-217/18, DK protiv ESVD-a

(predmet C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: DK (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska služba za vanjsko djelovanje

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- Ukine presudu od 10. rujna 2019. u predmetu DK/ESVD (T-217/18);
- Poništi odluku od 23. svibnja 2017. kojom se žalitelju izriče stegovna mjera;
- Naloži ESVD-u snošenje troškova postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj zahtijeva ukidanje presude od 10. rujna 2019. (T-217/18) kojom je Opći sud odbio njegovu tužbu za poništenje i naložio mu snošenje troškova.

Žalitelj u tu svrhu ističe jedan žalbeni razlog koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava (točke 28. do 53. pobijane presude) u dijelu u kojem je Opći sud tumači članak 10. točku (b) Priloga IX. Pravilniku na način da se njime dopušta uzimanje u obzir već naknađene štete kako bi se opravdalo izricanje strože sankcije dužnosniku u odnosu na sankciju koju je predložilo stegovno povjerenstvo.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2019. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv Ivana Gavanozova

(predmet C-852/19)

(2020/C 68/33)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Stranka glavnog postupka

Ivan Gavanozov

Prethodno pitanje

Je li nacionalni propis kojim se ne predviđaju pravna sredstva protiv izdavanja Europskog istražnog naloga za pretragu stambenih i poslovnih prostorija, zapljenu određenih stvari i saslušanje svjedoka u skladu s člankom 14. stavcima 1. do 4., člankom 1. stavkom 4. i uvodnim izjavama 18. i 22. Direktive 2014/41 ⁽¹⁾ te člancima 47. i 7. Povelje u vezi s člancima 13. i 8. EKLJP-a?

Može li se u tim okolnostima izdati Europski istražni nalog?

⁽¹⁾ Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL 2014., L 130, str. 1.)
